

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314204010
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8314204010.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: T., W. G., P. XX, XXX XX I., U.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária Brösti & Čentík, s.r.o., proti žalovanej: Z.. O. K., bytom O. D. XX, XXX XX G., zast. JUDr. Jánom Havlátom, Advokátska kancelária HAVLÁT & PARTNERS, Rudnayovo námestie 1, 811 01 Bratislava, o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6C 23/2014-262 zo dňa 20.06.2018 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o ochranu dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorej sa žalobca domáhal voči žalovanej ospravedlnenia za výroky prednesené na zasadnutí A. Y. mesta G. dňa XX.XX.XXXX z dôvodu prednesenia nepravdivých skutkových tvrdení a neprímeraných hodnotiacich úsudkov, ktorými podľa tvrdenia žalobca bolo zasiahnuté do dobrej povesti obchodnej spoločnosti T., a.s. G.. Zároveň žalobca nebol úspešný ani v časti uplatneného nároku o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 3.000,- eur.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že dôvodom pre podanie žaloby na ochranu dobrého mena právnickej osoby boli vyjadrenia žalovanej na zasadnutí A. mesta G. dňa XX.XX.XXXX, kedy sa vyjadrila na adresu žalobcu, a to zjavne bez predchádzajúceho overenia faktov, že v Z. parku T. „končia firmy pre zlé podmienky“. Toto vyjadrenie považuje žalobca za najzávažnejšie spomedzi všetkých jej výrokov, nakoľko sa nezakladá na pravde, pretože žiadna zo spoločností, ktoré doposiaľ opustili Z. park tak neurobili z dôvodu nevýhodných podmienok.

Okrem uvedeného vyjadrenia žalovaná uviedla nasledovné nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia a neoprávnenú kritiku, ktoré je potrebné posúdiť v celkovom kontexte jej prejavu:

- reakcia na vystúpenie poslancov k správe nezávislého odborného experta a situácii s teplom: „tak sa zosúlal so svojimi s T.“... „nič sa nestavia, tak prečo firma T. do dnešného dňa, ak vie, že to je najlepšie riešenie, neinvestovala“... „tak potom aj T. klame, alebo aj T. si objednáva“... „že teraz ste zainteresovaný s niekým iným, tak asi niekomu inému teraz držíte palce“... „a to kto vypracoval, firma T.?“

- reakcia na vystúpenie poslancov ohľadom otvoreného listu žalobcu: „viete, čo sa píše v liste od T.?, vy ani nečítate, čo napísal váš partner, u ktorého pracujete?“... „on nepracuje v T. (pozn. iného poslanca)... (pokračovanie žalovanej) „robí pre firmu C., ktorá robí opravy pre firmu G., kde má T. väčšinový podiel“,

- reakcia žalovanej na zmluvu uzavretú medzi žalobcom a A. G.: „kto takúto zmluvu podpísal, bola to ekonomická sabotáž na občanov A. G.“

- vyjadrenie žalovanej k prebiehajúcemu sporu medzi účastníkmi: „a ešte niečo poviem, keď som si dovolila povedať niečo o firme T., tak ma zažaloval p. A. o 200 000,- eur 2 mesiace pred voľbami, aby mi nahnal strach, prehral so mnou prvostupňový súd, firma T.... ak príde spor od nového roku tak bude vyfabulovaný pred voľbami firmou T.“

- „ja sa pytam, prečo T. od roku 2013 nepodal ešte ani papier na mestský úrad.“

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 19 b/, § 3, § 20 Občianskeho zákonníka, podľa článku 19, 26 Ústavy Slovenskej republiky, pričom dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodnou, nakoľko v časti, ktorou sa žalobca domáhal v petite ospravedlnenia za výroky, ktorými bolo zasiahnuté do dobrej povesti obchodnej spoločnosti T., a.s. G. dospel súd prvej inštancie k záveru, že v časti, ktorá bola rozhodujúcou pre posúdenie žaloby, a to v súvislosti s tvrdeniami, že v Z. parku T. končia firmy pre zlé podmienky, nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, nakoľko žalobca je označený ako spoločnosť T., a.s. G., pričom Z. park T. je samostatnou právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri Slovenskej republiky, a preto žalobcovi podľa hmotného práva nesvedčí aktívna vecná legitímácia. Pokiaľ sa týka ďalších prednesov žalovanej na pôde A. zastupiteľstva, predmetné výroky hoci aj boli prednesené žalovanou ako štatutárnou zástupkyňou mesta G., napriek tomu sa jedná o jej zodpovednosť za prípadný zásah do dobrej povesti právnickej osoby, nakoľko takéto konanie predstavuje vybočenie z plnenia jej pracovných povinností, a preto je daná jej pasívna vecná legitímácia v konaní. Napriek tomu však súd prvej inštancie po zhodnotení Ústavou garantovaných práv na slobodu prejavu, ako aj na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti skonštatoval, že ostatné jej výroky neboli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach a chránených záujmoch žalobcu, pričom kritérium pre toto nemôže spočívať len na subjektívnych pocitoch poškodeného. Pri rozoberaní jednotlivých výrokov, ktoré predniesla žalovaná na zasadnutí A. zastupiteľstva súd prvej inštancie dospel k záveru, že prvý výrok je skutkovým tvrdením a z celého kontextu nevyplýva, že tento výrok sa vzťahuje na žalobcu. Tento záver vyplýva z toho, že žalovaná najprv poukázala na areál T. a následne uviedla, že žalobca je prepojený s Z. parkom T., pričom Z. park T. s.r.o. má v predmete činnosti prenájom nebytových priestorov a pozemkov firmám s tým, že toto tvrdenie smerovalo voči spoločnosti Z. park T. s.r.o. Druhý výrok žalovanej vyhodnotil súd prvej inštancie ako výrok obsahujúci jednak skutkové tvrdenia a jednak hodnotiace úsudky, pričom tieto výroky boli prednesené v súvislosti s rozpravou s poslancom, ktorá sa týkala energetického projektu pre mesto G.. Jednalo sa o riešenie spôsobu energetickej situácie v meste, pričom táto otázka, ktorá bola položená poslancovi, nebola spôsobilá zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu. V treťom výroku, ktorý bol predmetom sporu, žalovaná následne upresnila svoje tvrdenia o tom, že poslanec je zamestnancom firmy C. a táto je prepojená so žalobcom, a teda žalovaná bližším ozrejením svojich tvrdení hneď na A. zastupiteľstve upravila svoje tvrdenia, a preto jej prednes nebol objektívne spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu a nejednalo sa ani o nepravdivé skutkové tvrdenie. To, že žalobca mal dojem, podľa ktorých by mal využívať nekalé praktiky pri ovplyvňovaní poslancov, aby presadzoval svoje záujmy inak ako legálnou cestou, nemožno zhodnotiť ako preukázané a nemožno z toho vyvodiť, že tieto sú objektívne spôsobilé ohroziť či spôsobiť ujmu na dobrej povesti žalobcu. Záver, ku ktorému dospel žalobca posúdením kontextu celej udalosti nie je preukázaný. V štvrtom výroku súd prvej inštancie po oboznámení sa s nahrávkou dospel k záveru, že žalovaná predniesla svoj hodnotiaci úsudok o tom, že kto podpísal takúto zmluvu, dopustil sa sabotáže, pričom z týchto tvrdení nemožno jednoznačne dospieť k záveru, že takúto sabotáž mal na svedomí, respektíve dopustil sa jej žalobca. Sám žalobca tvrdil, že nikdy s mestom G. zmluvu v obdobnej oblasti neuzatvoril a nebol ani v žiadnom zmluvnom vzťahu s mestom G. v tomto smere. Aj tento výrok teda vyhodnotil súd prvej inštancie ako nespôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu. Pri hodnotení piateho výroku, ktorý bol predmetom žaloby, súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná bola v inom konaní subjektom, voči ktorému sa pôvodne žalobca domáhal sumy 200.000,- eur a následne po čiastočnom späťvzťatí bol predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 5.000,- eur. Pokiaľ takéto skutočnosti žalovaná predniesla, nejedná sa o nepravdivé skutkové tvrdenia. Zároveň žalovaná netvrdila, že bola úspešná v celom konaní tvrdiac, že bola úspešná v konaní pred súdom prvej inštancie, čo bolo skutočnosťou pravdivou. Pokiaľ sa žalovaná vyjadрила, že táto žaloba bola podaná z dôvodu, aby u nej boli vzbudené obavy a túto časť výroku adresovala pánovi A., k tomu súd uviedol, že táto osoba bola štatutárnym orgánom žalobcu do 26.03.2010, pričom v čase podania žaloby už funkciu nezastávala. Pokiaľ žalovaná vo svojom prednese poukazovala na konanie fyzickej osoby a nie na konanie žalobcu, tento výrok nemohol zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu. Ohľadom šiesteho výroku, ktorý bol predmetom konania, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázania skutočnosti, že predmetný výrok nebol pravdivý, nakoľko bolo na žalobcovi preukázať, že boli predložené z jeho strany doklady A. úradu, nakoľko žalovaná tvrdila, že okrem stavebného

povolenia predloženého v roku 2012 žalobca žiadne doklady nepredložil, čo mohol vyvrátiť žalobca len predložením listinných dôkazov, k čomu však neprišlo.

4. Zároveň súd prvej inštancie vyhodnotil prednesené výroky v kontexte situácie kedy odzneli, a to v rámci zasadnutia samosprávneho orgánu, kedy je bežné, že takéto prednesy štandardne nevybočujú z rámca prednesov na zasadnutiach samosprávnych orgánov.

5. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že v konaní o ochranu osobnosti žalobný petit tvorí ucelený a vzájomne neoddeliteľný celok, pričom žalobca sa môže domáhať ochrany len za konanie, ktorým došlo k zásahu do jeho práv a textu žiadaného ospravedlnenia súd môže buď len v celku vyhovieť alebo ho zamietnuť. Súd nemá oprávnenie meniť navrhovaný text ospravedlnenia, preto nemožno vyhovieť všeobecne podanej žalobe tak, ako sa jej domáhal žalobca v tomto konaní.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspechu.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo v zákonnej lehote podané odvolanie zo strany žalobcu, ktorý nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v časti prejavu žalovanej ohľadom toho, že prejav sa netýka žalobcu, ale inej právnickej osoby. Žalobca poukázal na to, že je nutné vychádzať z celkového kontextu prejavu žalovanej, z ktorého je zrejmé, že tento výrok sa týka žalobcu. Mal za to, že dotknutá osoba nemusí byť v prejave presne označená, ale postačuje uvedenie takých údajov, ktoré navodzujú spojitosť s určitou právnickou osobou, pričom tomuto záveru nasvedčuje aj to, že témou zasadnutia A. zastupiteľstva bola energetika a výrobcom energií v priemyselnom parku je žalobca. Spoločnosť Z. park T. s.r.o. nie je a ani v minulosti nebola výrobcom a dodávateľom energií, preto vychádzajúc zo súvislostí prejavu ako aj kontextu programu A. zastupiteľstva je zrejmé, že tieto výroky žalovanej sa týkali žalobcu. Žalovaná v rámci svojho prejavu viackrát spomenula aj spoločnosť žalobcu, preto je zrejmé, že žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu vo vzťahu k predmetnému výroku žalovanej vzhľadom na predmet svojej podnikateľskej činnosti. Preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko týmto prejavom žalovaná zasiahla do práv na ochranu dobrej povesti žalobcu, ale aj Z. parku T. s.r.o. Z. park T. je fakticky označením pre areál, ktorý je tvorený nehnuteľnosťami, pričom logicky z tohto záveru vyplýva, že ak tam to územie existuje, nemôžu firmy končiť pre zlé podmienky, a preto vychádzajúc aj z toho, že historicky a dlhodobo je prevádzkovateľom Z. parku T. žalobca, ktorý tam poskytuje služby a táto skutočnosť je vnímaná aj tretími osobami, bankami, obchodnými partnermi a verejnosťou, je zrejmé, že predmetné tvrdenie sa týka žalobcu. Zároveň obe spoločnosti majú v názve slovo T. a vzhľadom na prepojenosť oboch spoločností došlo k poškodeniu dobrého mena žalobcu. Zároveň žalobca namietol, že súd prvej inštancie sa nevyporiadal s argumentami ním prednášanými vo vzťahu k otázke aktívnej vecnej legitimácie. Poukázal aj na to, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vyporiadal s ďalšími tvrdeniami a výrokmi žalovanej a nerefletoval na argumenty prednášané žalobcom.

8. Rovnako žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávne procesne postupoval, keď na pojednávaní dňa 26.04.2018 nevydal rozsudok pre zmeškanie žalovanej, nakoľko táto sa na nariadené pojednávanie nedostavila, no napriek tomu súd prvej inštancie skonštatoval, že neboli splnené procesné podmienky na takýto postup. V danom prípade boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, čo je dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku. Ospravedlnenie žalovanej pracovnou zaneprázdnenosťou nemožno považovať za vážnu okolnosť, pre ktorú je daný dôvod pre odročenie pojednávania.

9. Zároveň žalobca namietol rozhodnutie o náhrade trov konania s tým, že podaním zo dňa 06.02.2018 uplatnil nárok na náhradu separátnych trov za pojednávanie zo dňa 24.01.2018, ktoré bolo zmarené neúčastou žalovanej, pričom súd prvej inštancie nepostupoval v zmysle ustanovenia § 256 ods. 2 CSP.

10. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila napriek výzve súdu prvej inštancie.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského

súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

17. Vyššie uvedené skutočnosti zo spisu nevyplývajú, preto je táto odvolacia námietka nedôvodná. Rovnako súd prvej inštancie vec aj správne právne posúdil, keď na správne zistený skutkový stav aplikoval správnu právnu normu, ktorú aj správne interpretoval.

18. Podľa § 19 b/ ods. 1 Občianskeho zákonníka právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení.

19. Ako vyplýva z definície Občianskeho zákonníka, každá právnická osoba musí mať svoj názov, ktorý je jej nevyhnutným pojmovým znakom. Tento musí byť určený už pri zriadení, alebo založení právnickej osoby spôsobom ustanoveným zákonom. Z obsahu podanej žaloby, a to z článku 2 žaloby nepochybne vyplýva, že žalobca tvrdil, že žalovaná zjavne, bez predchádzajúceho overenia faktov uviedla, že ... „v Z. T. končia firmy pre zlé podmienky.“

20. Predmetná špecifikácia vyjadrenia žalovanej bola predmetom posúdenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k zásahu do dobrej povesti právnickej osoby. V tejto súvislosti odvolací súd sa plne stotožňuje s právnym záverom, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, pričom k uvedenému možno uviesť navyše, že z výpisu Obchodného registra nepochybne vyplýva skutočnosť, že spoločnosť Z. park T. je samostatnou právnickou osobou, ktorá je zapísaná v Obchodnom registri a len táto právnická osoba má právo domáhať sa návrhom prípadného zásahu do jej dobrej povesti. V danom prípade je žalobcom spoločnosť T. a.s., ktorá teda nepochybne nie je aktívne vecne legitimovanou v súvislosti s vyššie uvedenými tvrdeniami. Aktívne legitimovaným subjektom pre nárok na ochranu názvu právnickej osoby je teda len právnická osoba, ktorá má na názov právo. Právo na názov je absolútnej povahy a ako také, nie je samostatne prevoditeľné, pričom je možné povoliť jeho používanie inou osobou na základe licencie, čo však nie je predmetom posúdenia v tomto konaní.

21. K odvolacím tvrdeniam žalobcu, že nemusí byť presne označená dotknutá osoba, ale postačuje uvedenie údajov, ktoré navodzujú spojitosť s určitou právnickou osobou a že samotný žalobca dodáva energie do Z. parku, sú tvrdenia, ktorým nemožno priznať právnu relevanciu vo vzťahu k prejednávaniu nároku. Nepochybne je nutné vychádzať aj z ustanovenia, od ktorého odvodzuje právnická osoba právo na ochranu svojej dobrej povesti, kde v ods. 1 je uvedené, že právnické osoby majú svoj názov a že pri neoprávnenom použití názvu, sa vzťahuje aj na zásah do dobrej povesti podľa ods. 3 sa možno domáhať právnych konzekvencií. Je nepochybné, že možnosť domáhať sa ochrany dobrej povesti právnickej osoby, je viazaná len pre tú právnickú osobu, ktorá bola špecifikovaná a ktorej názov je zapísaný v Obchodnom registri. Ostatnú argumentáciu nemožno prijať ako dôvodnú bez ohľadu na to, či takáto podobne nazvaná právnická osoba by bola spoločníkom v právnickej osobe alebo nie. Je nepochybné, že právnická osoba Z. T. je osobou, ktorá je spôsobilá mať práva a povinnosti a bola nepochybne jednoznačne špecifikovaná vo výroku, ktorý predniesla žalovaná.

22. Z týchto dôvodov nepovažoval odvolací súd túto odvoláciu námietku ohľadom nesprávneho posúdenia otázky aktívnej vecnej legitímácie za dôvodnú, pričom v celom rozsahu poukazuje na presvedčivé odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

23. Odvolacie námietky týkajúce sa informácií, ktoré boli prednesené žalovanou v priebehu reakcie na prejednanú tému, teda ktoré sú predmetom ďalších posúdení zo strany súdu prvej inštancie v bodoch 33 až 39 a k odvolacej námietke žalobcu, že predmetné právne posúdenie je nedostatočné ako aj vyporiadanie s argumentáciou nie je dostatočné, uvádza odvolací súd, že túto námietku nepovažoval za dôvodnú. Po oboznámení sa s obsahom rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa všetky náležitosti, ktoré sú vyžadované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, kedy súd prvej inštancie sa zaoberal každým jednotlivým výrokom a zároveň bral do úvahy aj kontext, v akom boli tieto výroky prednesené, teda, že sa jednalo o zasadnutie Mestského zastupiteľstva, kedy sú prejednávané otázky všeobecne prospešného záujmu a práve táto skutočnosť je rozhodujúca pri posúdení namietaných tvrdení žalovanej. S týmito závermi sa odvolací súd plne stotožňuje, pričom uvádza, že je nevyhnutné naozaj zhodnotiť predmetné výroky v kontexte situácie, za ktorých odzneli. Išlo o zasadnutie A. zastupiteľstva mesta G.. Jedná sa o obec, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a so svojimi finančnými prostriedkami. Jej základnou úlohou je starostlivosť o všestranný rozvoj územia, ako aj o potreby jej obyvateľov. Je nepochybné, že pri prerokúvaní jednotlivých otázok potrieb mesta prichádza k nevyhnutnému konfliktu medzi predstaviteľmi jednotlivých koncepcií, ktorého hlavnou úlohou je dospieť k všeobecnému konsenzu, ktorý bude prospešný pre rozvoj mesta ako aj pre potreby jej obyvateľov. Pri prejednávaní takýchto koncepčných otázok je nevyhnutný stret jednotlivých myšlienok a názorov, ktoré nepochybne v záujme všeobecného „blaha“ môžu byť prezentované aj formou, ktorá je prednesená nadnesujúco či na úrovni zveličujúcich či šokujúcich názorov. Berúc do úvahy zásadu primeranosti však

v záujme dosiahnutia verejnoprospešného cieľa, je nevyhnutné pripustiť v rámci zasadnutí Mestského zastupiteľstva či Obecného zastupiteľstva to, aby takéto názory odznali, boli verejne odprezentované a nakoľko sa jedná o základné právo na slobodu prejavu, nemožno pri zhodnotení zásady primeranosti dospieť k záveru, že takéto prednesy žalovanej prednesené v rámci debaty o energetickej situácii mesta G. mohli byť zásahom do dobrého mena právnickej osoby. Pri zhodnotení týchto ústavných práv nepochybne súd prvej inštancie dospel k správne názoru, že týmto konaním a týmito prednesmi žalovanej nedošlo k zásahu do dobrej povesti právnickej osoby tak, ako to správne individualizoval súd prvej inštancie v časti svojho odôvodnenia, ktoré je uvedené vyššie. Preto odvolací súd považoval aj túto námietku za nedôvodnú.

24. Rovnako súd prvej inštancie správne postupoval pri posúdení neúčasti žalovanej 06.04.2018. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 26.04.2018 vyplýva, že pojednávanie prebehlo v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčasť ospravedlnila s tým, že pojednávania sa zúčastnil jej právny zástupca. Na pojednávaní riadne prebehlo dokazovanie a následne súd prvej inštancie pojednávanie odročil za účelom doplnenia dokazovania.

25. V danom prípade ako nepochybne správny možno zhodnotiť postup súdu prvej inštancie, ktorý riadne na pojednávaní konal v prítomnosti právneho zástupcu žalovanej s tým, že nemožno dospieť k záveru, podľa ktorého by pri každej neúčasti strany sporu bol vydaný rozsudok v jeho neprospech, napriek tomu, že sa zúčastnil pojednávania jeho právny zástupca, samotná strana sporu sa ospravedlnila. Takýto záver by bol nepochybne v rozpore s článkom 6 Dohovoru, a teda s právnom na spravodlivý proces. Táto odvolacia námietka je absolútne nedôvodná.

26. K odvolacej námietke o nepriznaní separátnych trov za účasť na pojednávaní dňa 24.01.2018 odvolací súd uvádza, že táto odvolacia námietka po vydaní dopĺňacieho rozsudku zo dňa 20.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2018, kedy o týchto separátnych trovách bolo právoplatne rozhodnuté, nemá relevanciu rozhodovať.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP s poukazom na skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej trovy konania nevznikli.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).